

ger. Mindretallet anser en Toldrevision i frihandelsvenlig Retning for absolut nødvendig i en nær Fremtid og mener derfor, at Lovgivningsmagten maa være meget varsom med at give Love, der kunne skabe Vanfølighed for en saadan Revision. Som Støtte for Aaastanden om Nødvendigheden af en snarlig Toldreform maa det være tilfødt at fremdrage følgende statistiske Oplysninger om forskellige Bevægelser paa vort økonomiske Omraade i de sidste 16—20 Aar, der ere givne i „Nationaløkonomisk Tidsskrift“ for 1892, 1ste Hefte, af Hr. Professor Falbe-Hansen.

Angaaende Forholdet til Udlandet oplyses, at vor Balance siden 1872 er forringet med imellem 140 og 150 Millioner Kr., og indenfor vore egne Grænser var Forholdet det, at de faste Ejendommers Prioritetsgæld var stegen med ca. 1,095 Million Kr. (i Kjøbenhavn med 270 Millioner, i Købstæderne med 125 Millioner og paa Landet med 700 Millioner Kr.) og desuden var Gældstilvæksten betydelig paa andre Omraader, saasom Kommunernes Gæld, Aktieselskabernes Obligationsgæld og den løse Gæld, men hertil kommer, at de fleste af disse Gældsposter ere i rask Stigen.

Det forekommer Mindretallet, i Overensstemmelse med den nævnte Autoritet paa vor hjemlige Statistiks Omraade, at disse Rendsgerninger maa virke forbløffende og ængstende, og Mindretallet kan ikke som flere andre føle sig beroliget ved den Omstændighed, at Tilbagegangen i Balancen over for Udlandet langt opvejes af Kapitalanvendelse i vor Produktion.

Dette Faktum var kun beroligende, dersom dette Kapitaltilskud havde gjort Produktionen mere indbringende for Samsundet eller i altfald for de Næringsveje, der bære Samsundet i økonomisk Henseende, men dette er sikkert ikke Tilfældet.

Mindretallet maa saaledes betvivle, at den antydede Kapitalanbringelse i Kjøbenhavn paa 250 Millioner Kroner har forøget Samsundets Indtægter i en tilsvarende

Grad, ligesom heller næppe Tilstandene i Købstæderne give Haab, om at Tilskuddene der have hævet Forretningsslivet synderlig og angaaende Assurancesummernes Vækst paa mellem 3 à 400 Millioner Kr. i Landdistrikterne bør bemærkes, at en stor Del Ejendomme her sikkert ere forholdsvis højere forsikrede nu end for 20 Aar siden, og at en højere Assurancesum desuden ikke antyder noget om en højere Produktionsevne i Nutid end i Fortid — og i dette Tilfælde, maaske snarere det modsatte, og det af følgende Aarsager. Produktionen for Landbrugets Bedkommende er jo efter de flittende Konjunkturer med Nødvendighed forandret saaledes, at den i langt højere Grad end før maa være anlagt paa en Forædling af Produkterne (Sædens Omdannelse til Smør, Flæsk, Rød, Æg o. s. v.); denne Forandring har krævet større Besætninger, større Økonomibygninger, flere Maskiner og Redskaber, med andre Ord, et stort Tilskud af Kapital, uden dog derfor at gøre den mere indbringende end før Konjunkturforandringen og Kapitaltilskuddet, hvilket nationaløkonomisk taget kun kan være Tab og ikke Gevinst, og dette Tab er endda saa meget større, som dette Kapitaltilskud til disse Produktionsmidler maa fornys med forholdsvis korte Mellemrum, da de alle fortæres af Brugen og Tidens Tand.

Overbevisningen om, at vort Samsunds økonomiske Hovednerve, Landbrugets Produktion, ikke er bleven mere indbringende i Nutiden end i Fortiden, har Mindretallet vel kun tilegnet sig ad de praktiske Erfaringers Vej og ikke gennem statistiske Undersøgelser, men dog er Troen paa dens Rigtighed meget fast, og denne er bleven yderligere befestet ved en Udtalelse af Finansministeren om, at hans personlige Sagtagelser angaaende disse Forhold gif i samme Retning (Landstingstidende 1891—92 Sp. 1770). Denne uhyre Kapitalanvendelse maa altsaa, praktisk taget, anses for et yderligere Tilbagekridt og ikke, som visse Nationaløkonomer synes tilbøjelige til at opfatte den,